UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

ſos diuidentes,& eorũ hæredes dr̄ remiſſum ius em phyteuticum, & ꝯn̄r per talē renunciationē, & pa- ctum deſinunt extare maſculi,quib. ex forma inue- ſtituræ erat acquirendũ,ius iſtud deuoluit̄ ad fœmi nas extantes,ex quo non extant maſculi, ſeu nepo- tes,quib.poſſit acquiri,cũ ipſi fuerint excluſi ex di- uiſione,& renũciatione, ſeu pacto facto inter ipſos diuidentes,qa illa renunciatio,ſeu pactũ fuit reale, ſeu in rē,nō aũt perſonale: Sed in caſu nr̄o diuiſio, renunciatio,& pactũ,per ꝙ facta fuit remiſſio, non fuerunt facta ſimpliciter pro ſe,& hæredibus, & de- ſcendentibus, ſed ēt pro quibuſcunq; ſucceſſorib. & habentib.cām ab eis,ut conſtat ex inſtr̄o diuiſio- nis,& plenè dixi ſupra circa primũ dubium;ergo ta le pactum dr̄ eſſe reale,& p̄iudicat diuidentib. quo ad ius emphyteuticũ,& ꝯn̄r dici pōt, ꝙ filiæ fœmi- næ admittant̄,& admitti poſſint ad partē Hierony- mi ex natura inueſtituræ: Cautius tñ agendo cōſu- lo ꝙ ab eccleſia petat̄ renouatio, & inueſtitura ab ipſo Hieronymo pro ſe,& filiab. ſuis. ¶ Præterea & tertio p̄dicta concluſio cōis,de qua ſupra,limitatur non habere locũ,qn̄ verba renunciationis,ſeu pacti eſſent multũ p̄gnantia, & ſe extenderent tacitè, & expreſsè ad oĩa,& quæcunq; iura,q̄ in futurũ ēt ac- quiri poſſent,& ſic haberent expreſſum tractum de futuro, ſicut volunt doct. loquentes de remiſſione fideicōmiſſi de futuro p̱ ea,q̄ uoluit Bar.in d.§.duo fratres in 8.q.& p̱ ea,q̄ vltra,& poſt alios docto.dixi latiſſimè ſup.circa primũ dubiũ,in quo determina tũ fideicōmiſſum de futuro fuiſſe remiſſum,qn̄ ver ba renunciationis habēt expreſſam relationem ad iura ēt acquirenda de futuro:& hoc eſt expreſsè de mente D.Alex.in d.§.duo fratres in 10.q.in fi.verb. qui in p̱prijs terminis noſtris ſic limitat p̄dictã con cluſionē cōem,dicit.n.intelligo tñ iſtã deciſionem Bar.& cōem,niſi eſſent ultra illa uerba, remiſerunt ſibi inuicē omne ius,ꝙ habebant,uel ſperabãt habe- re,&c.ēt adiecta alia uerba p̄gnantia,de quibus per Bar.in d.§.duo fratres in 8.q.qm̄ tunc debet cenſeri remiſſum ius emphyteuticũ inter diuidentes bona emphyteutica, ſm̄ ꝙ declarat Bar.in d.8.q.diſtinguē do,ut ibi per eũ,& dixi ſupra: Ex quib.infertur, ꝙ ſi eſſent expreſſa talia uerba,& ita p̄gnantia, per q̄ in- diſtinctè diceret̄ eſſe remiſſum ius fideicōmiſſi de futuro, cenſeret̄ ēt remiſſum ius emphyteuticũ ac- quirendum de futuro ex natura inueſtituræ, ut ſic id ꝙ dr̄ de remiſſione fideicōmiſſi de fururo, ha- beat locũ ēt quoad remittendũ ius emphyteuticũ de futuro,ita expreſsè uoluit Alex.in fine dictæ 10. q.Sed in caſu noſtro in inſtr̄o diuiſionis fuerunt ex- preſſa uerba tàm p̄gnantia, & habentia expreſſum tractum de futuro,per quæ indiſtinctè, & ſimplici- ter dr̄ remiſſum fideicommiſſum de futuro,& con ditionale,ut plenè probatũ fuit in primo dubio, ꝙ aliter non repeto,ergo eodē modo dicendũ eſt, ꝙ ius emphyteoticũ dicatur ſimpliciter,&indiſtinctè inter ipſos diuidentes remiſſum,& illi renunciatũ, ut eſt de mente Alex.ibi, q in hoc parificat fideicō miſſum,& ius emphyteuticũ: Et ex his patet rn̄ſum oĩbus,quæ in ꝯrium adduci poſſent,ueluti etiã col- ligitur ex latè deductis ſupra circa reſponſionem eorum, quæ in contrarium ibi adducebantur: Et hæc uera arbitror eſſe. Laus Deo.

SVMMARIVM.

Fideicommiſſum,quod non eſt reciprocum inter diuidentes,non cenſetur ex diuiſione bonorum remiſſum, etiam ſi diuiſio per uerba prægnantia facta eſſet:Secus ſi eſſet reciprocum,& in diuiſione adeſſent clauſulæ prægnantes nu.3.

Diſpoſitio reſpiciens plura determinabilia omnia pariformiter & non difformiter determinat, quod declaratur nu. 4.

5 *Diſpoſitio vna,& eadem plures perſonas in ea comprehenſas quandoque ratione vnionis diuerſimodè determinat.*

6 *Diuiſio facta etiam per verba multum prægnantia an inducat fideicommiſſi remiſſionem ſolum ſequuta alienatione,an verò etiam illa non ſequuta.*

7 *Fideicommiſſum conditionale an,& quando ex diuiſione cenſeatur remiſſum,in qua partes remiſerunt inter ſe omne ius, quod habent,uel habere ſperant, ſeu poſſunt in dictis bonis.*

8 *Fideicommiſſum remitti dicitur in diuiſione inter habentes notitiam de fideicommiſſo per uerba generalia prægnantia, & habentia expreſſè tractum de futuro, etiam abſq; expreſſa mentione facta de fideicommiſſo.*

9 *Fideicommiſſi remiſſio expreſſè,& tacitè fieri poteſt,& quomodo utroque modo.*

10 *Fideicommiſſum reciprocum ex diuiſione remittitur inter ſciē tes,ēt ſi diuidentes in impari ætate ſint,Secus ſi non eſſet reciprocum,& quomodo minor ætas in hoc caſu conſideretur.*

EPITOME conſilij habetur in proximo præcedenti conſilio.

CONSILIVM CXXXI.

POST p̄cedens conſilium editũ in cã illorum de Guidalottis,exhibitę mihi fuerunt nonnullæ dubitationes, & quidē nō leues, ex quib. minimè vñr de iure ſubſiſtere aliqua fundamenta,& ſanè potiora facta ad fauorē D. Hieronymi ſuper remiſſione fideicōmiſſi. Et q̃uis prima facie cōſiderationes illæ videant̄ multũ ſtrin gere ad fauorē Bernardini,& quaſi deſtruere oĩa p̄- dicta in cōſilio,tñ illis non obſtantib.intrepidè per- tranſeo cũ eadē concluſione, q̃ in p̄cedenti cōſilio poſui,& firmaui,qm̄, ut ait Philoſophus, uero oĩa conſonant,falſo aũt diſſonant:in primis.n.opponit̄, ꝙ Bar.in l.qui Romæ §.duo fratres in fi.2.q.de uerb. obl.ponit aliquos caſus indubitabiles, in quib. per diuiſionē factã inter fratres non cenſetur remiſſum fideic.inter eos factum,inter quos ibi tertius &c. re
1 fert caſum,† qn̄ fideic.non erat reciprocum, qa nō erat inuicē factũ, ut qa maior frater grauatus erat reſtituere minori,& non è ꝯ, uel maſculus mulieri, & non è ꝯ,tunc.n. non eſt veriſimile fideic.fuiſſe remiſſum ab uno per diuiſionē bonorũ,cum alius ex tali diuiſione remiſſionē non cōſequeret̄,arg.l.ſemper in ſtipulationib.cũ ibi not.ff.de reg.iur.& cum Bar.ibi in d.2. q. ſimpliciter loquatur de diuiſione, uoluit intelligere ēt, qn̄ illa fuiſſet facta quocunq; per uerba p̄gnantia:Sed in caſu nr̄o fideic.non fuit reciprocum inter ipſos fratres diuidētes,quia Hieronymus non erat de cōprehenſis ſub fideicōmiſſo actiuè,nec paſſiuè,ergo p̱ diuiſionem factã non dēt cenſeri fideic.remiſſum, cum reſpectu Hieronymi non poſſit dici remiſſum:& ideò cũ diuiſio, & clauſulæ in ea adiectæ pariter,& ſimul reſpiciant oēs ipſos diuidētes,ut patet ex inſtr̄o diuiſionis, maximè in illa parte ibi ad habendũ,tenendũ, & poſſidendũ &c.debent ita intelligi, ut pariter oĩbus conueniãt, & adaptent̄,non aũt difformiter,& diuerſimodè,& ꝯn̄r,ꝙ per illas non dicatur remiſſum fideic. ex quo reſpectu oĩum diuidentiũ,ad quōs diuiſio, & clauſulæ illæ referuntur,non pōt dici fideicom. eſſe remiſſum;nã una, & eadem res non pōt diuerſo iure
2 cenſeri l.eum,qui ædes ff.vſucapio.tum quia † una, & eadem diſpō,ſeu clauſula reſpiciens plura determinabilia illa oĩa pariformiter determinare debet, non aũt aliqua pariformiter,& aliqua difformiter l. nã hoc iure §.1.l.Lucius ff.de vulg.& pup.l. in teſtō C.de teſt.mil.l.2.q̃uis C.de impu.& al.ſubſt.l. ſi legatarius §.cũ ita,&vbiq; p̱ Bar.& doc.ff.de leg.3.Vnde ſi pater inſtituerit hr̄des ſibi tres filios, duos impu-

beres,& unum puberē, & ipſos ad inuicem ſubſti-
tuerit,talis ſubſtō quoad oēs continet ſolum vulga
rem,quæ oībus pōt conuenire,non aūt pupillarem,
quæ ſolum ꝯueniebat duobus impuberibus,& hoc
rōne æqualitatis conſeruandę inter oēs,& ne idem
verbum,ꝙ reſpicit oēs, illos difformiter reſpiciat ꝑ
tex.in d.l.nā hoc iure; ita determinat Bart.quem do
cto.cōiter ſequuntur in d.l.Lucius in 3.col.verſ.quæ
ro pone &c.& ad propoſitum ēt bene facit aliud,ꝙ
voluit Alex. in d.l.in teſtō C.de teſta.mili.in fin.uer-
bis.Sed huic ſubtili ꝯſiderationi, q̄uis poſſit colligi
rn̄ſio ex ſupra adductis in conſilio,clarius tn̄ rn̄deo,
ꝙ in caſu noſtro fideicommiſſum fuit reciprocū,
& penitus coæqueuum inter Bernardinum,&D.Ga
brielem,ut clarum eſt, ergo per diuiſionē non ſim-
plicem,ſed habentem clauſulas multū prȩgnantes,
tractumq; ad ius de futuro habētes inter ipſos Ber-
nardinum, & D.Gabrielem, debet dici fideicom-
miſſum remiſſum; quia inter ipſos fideicōmiſſum
fuit reciprocum:& ad hoc tendunt oīa,quæ addu-
cta fuerunt in conſilio,nō aūt, ꝙ cenſeat remiſſum
quoad Hieronymum, qui nullo modo cōprehēde
baſ ſub fideicommiſſo:ſed Bar.in d.q.2. ponēdo ca
ſus indubitabiles,in tertio caſu loquiſ, qn̄ fideicō-
miſſum nullo modo erat inter aliquos reciprocū,
3 nec coæqueuum: † nā qn̄ fuiſſet reciprocum, quia
inuicem ipſi diuidentes fuiſſent ſubſtituti, & graua
ti,& diuiſio non fuiſſet ſimplex, an per diuiſionem
dicaſ remiſſum ius fideicōmiſſi, Bart. ibi in vltimis
verbis non præſupponit caſum hunc eſſe indubita-
bilem,ſed dubitabilem,qm̄ plures tenent, illud eſſe
remiſſum, præſertim qn̄ adſunt clauſulæ prægnan-
tes;plures verò tenent ꝯ̄rium,ergo cum in caſu no
ſtro fideicommiſſum fuerit reciprocū, & coæque-
uum ſaltem inter Bernardinum,& D. Gabrielem ꝑ
diuiſionem non ſimplicem, ſed habentem clauſu-
las pingues,& tales, vt ſui natura ſoleant operari re-
miſſionem fideicommiſſi reciproci,& ēt ꝯdōnalis,
vt colligiſ ex ijs,quæ in conſilio plenè fuerunt ſcri-
pta,ſequiſ,ꝙ quoad ipſos Bernardinum,& Do.Ga-
brielem debet fideicommiſſum cenſeri remiſſum
per diuiſionē,& clauſulas in ea appoſitas. ¶Nec ob
ſtat,ꝙ dictum fuit ſupra,& multum ꝯcludenter, ſa-
tisq; ſubtiliter,ꝙ cum diuiſio,& clauſulæ appoſitæ
pariter oēs tres diuidentes reſpiciant,ita debent in
telligi, ut oēs pariter determinent, non aūt diffor-
miter,nec diuerſimodè,prout diuerſimodè deter-
minarent,ſi intelligeretur remiſſum fideicommiſ-
ſum per diuiſionē, & clauſulas appoſitas inter Ber-
nardinum,& D.Gabrielē per ea,q̄ ſupra dixi: Quia
4 reſponderi pōt primo, ꝙ † eadem determinatio pa
riter,& vniformiter determinat determinabilia,qn̄
ſubeſſet eadē rō determinandi pariter in utroq;, ſe
cus ſi diuerſa ſubeſſet,ut uoluit Io.de Imol.in l. Ca-
ius in 3.col.ff.ſolu.matr.& facit, quod uoluit Bal.in
l.ſi cum dotem in prin.eo.tit. & eſt bonus tex. ſ̄m v-
nam lecturā in l.fi.C.de ſenten.& interlocu.om.iud.
Sed in caſu noſtro diuerſa rō ſubeſt inter D.Gabrie
lem,& D.Bernardinū, quia inter eos ſolum erat fa-
ctum fideicommiſſum,& ipſi quoad fideicommiſ-
ſum uniti erant,& inter Hieronymū, qui nihil ha-
bebat cōe in dicto fideicommiſſo,cū in eo nec acti
uè,nec paſſiuè comprehenſus eſſet,ideò nil mirum
ſi quoad effectum remittendi fideicommiſſum di-
uiſio, & clauſulæ in ea adiectæ aliter determinant
dictos Bernardinum,& Do.Gabrielē,& aliter,& di-
uerſimodè ipſum Hieronymum,quia inter eos ſub
eſt rō diuerſa. ¶Verum qn̄ hæc reſponſio poſſet ha
bere in ſe aliquid difficultatis,trāſeo ad aliā melio-
rem,& veriorē;& dico,ꝙ ubicunq; eorum,quæ cō-
tinentur ſub una,& eadem determinatione, aliqua
ſunt inter ſe vnita,& aliqua non, ſeu aliqua inter ſe
magis ſunt connexa,& ꝯiuncta,q̄ alia,tunc diſpō de
terminans diuerſimodè,& difformiter determinat
illa determinabilia, qm̄ uno mō determinat vnita,
connexa,alio modo,& diuerſimodè illa, q̄ nō ſunt
vnita,ut eſt tex.clarus in l.cohȩredi §.qui diſcretas,
& in §.ſeq.ff.de vulg.& pup.per quē ita ſenſit,& uo-
luit Bar.in l.Lucius in 3.col.ibi non obſtat l. cohære
di §.qui diſcretas eo.tit.qui tex.probat,ꝙ eadē ſub-
ſtō reciproca difformiter determinat perſonas cō-
prehenſas in ſubſtōne ꝯ̄ regulā d.l.nā hoc iure in §.j.
& ꝯ̄ id,ꝙ decidit ibi Bar.in qōne,q̄ mouet,& ſupra
retuli:Dicit.n.Bar.rn̄dendo illi tex.ꝙ in d. §. qui di-
ſcretas illud ꝯtingit ꝑꝑ vnionem,q̄ teſtator fecit in
inſtitutione,ex qua præſumiſ uoluntas defuncti, ut
prius ex ſubſtōne admittantur illi, qui fuerant ꝯiun
cti, & uniti in ſubſtōne; Et in hac rōne vnionis vr̄
fundatum id,ꝙ uoluit Bald.in l.in teſtō in 4.q.C.de
5 teſtō militis,ex cuius verbis clarè infertur, † ꝙ una,
& eadem diſpō, ſeu ſubſtō reciproca diuerſimodè
determinet perſonas comprehenſas in ſubſtōne,po
nendo exemplum,qn̄ teſtator duos filios impube-
res,& extraneum hæredes inſtituiſſet,& eos inuicē
ſubſtituiſſet,nam ipſe vult,ꝙ in caſu iſto talis ſubſti
tutio ꝯtineat quoad impuberes duas ſubſtitutiones
vcȝ vulgarē,& pupillarem, quoad extraneum verò
vnam tm̄,ſcilicet vulgarem, & ſic diuerſimodè de-
terminantur perſonæ ſubſtitutæ,ut ibi per eum, &
hoc nō eſt ex alio vltra ea,quȩ ipſe Bal. ibi adducit,
niſi quia perſonæ impuberum inter ſe magis, q̄ ex-
traneus,erant unitæ, & coniunctæ nedum coniun-
ctione hominis,ſed ēt coniunctione legis,per q̄ uo
cantur inter ſe ad ſucceſſionē ab inteſtato: quæ con
iunctio legis hr̄ ēt in conſideratione,argu.l. in teſtō
de hæredi. inſtituen. ¶Confirmantur præmiſſa in
terminis ēt per id,quod uoluit Bal.in d.l. in teſtō in
6.q.qui quærit, pone, ꝙ teſtator habeat duos filios
maſculos,& vnam fœminam impuberes,maſculos
hæredes inſtituit vniuerſaliter, fœminam in re cer-
ta,& poſtea adiecit hæc verba, quos oēs inuicem
ſubſtituo;quæritur,an mortuo vno maſculo impu-
bere ſuccedat ſibi alter frater maſculus tm̄,an verò
una cum ſorore,& attenta regula d.l. nam hoc iure
cum ſimil.dicendum eſſet,ꝙ ambo,ſcilicet frater,
& ſoror, ut æqualiter determinarentur ſub eadem
determinatione, & ſubſtitutione: Contrarium tn̄
voluit Bal.ibi, ꝙ ſolus frater ſuccedit, & præfertur
ſorori,quia ipſe eſt magis propriè coniunctus,cum
ſit cohæres eiuſdem hæreditatis, fœmina verò non
eſt propriè cohæres hæreditatis, id eſt vniuerſitatis
vniuerſaliſſimæ,ſed cohæres bonorum, id eſt vtili-
tatis deducto ære alieno,& ideò inter fratres maius
eſt ſymbolum,& facilior eſt tranſitus: unde iſta ſo-
ror non admittirur,niſi vltimo loco per text. in d.l.
cohæredi §.qui diſcretas:Iſta ſunt uerba Bald.ibi,q̄
non poſſent melius facere ad propoſitum, & ad ca-
ſum nr̄m.¶Corroborātur ēt ꝑdicta ex ijs, q̄ uoluit
Bal.ibi in 7.q.& Bar.in d.l.Lucius in pe.col. in uerſi.
ſed quæro circa prædicta, & plura alia poſſent in ſi-
mili adduci pro comprobatione præcedentium, q̄
ponunt doct.cōiter poſt Bar.per illum tex.in d.l. co-
hæredi §.qui diſcretas,ubi rōne unionis,& coniun
ctionis plura, quæ comprehenduntur ſub una,& ea
dem determinatione, difformiter determinantur:
Modo ad propoſitum noſtrum redeundo,q̄uis diui
ſio,& clauſulæ in ea appoſitæ reſpiciant oēs has tres
perſonas,vcȝ Bernardi.Do.Gabrielem,& Hierony-
mum,tn̄ non eſt inconueniens,ꝙ illas determinent
diuerſimodè,& difformiter, ut quoad ꝑſonas Ber-
nardini

nardini,& D. Gabrielis operentur remiſſionẽ ẽt fideicõmiſſi,prout de iure poſſunt illã operari, quoad perſonã verò Hyeronimi non operentur remiſſionẽ fideicõmiſſi,ſed aliorũ iuriũ; & hoc pp vnionem,& ɔiunctionem,q̃ erat inter ipſos Bernardinũ,& Gabrielem in fideicommiſſo,in quo ipſi fuerunt vniti,& ɔiuncti,ut patet; & hæc eſt optima rñſio, q̃ iudicio meo reſoluit ſubtilẽ difficultatẽ excellentiſſimi dñi Iudicis ſuper hoc rectè dubitantis. ¶ Dubitat ẽt ipſe iudex ſecundo loco, † an doctrina Io. And.in addi.ad Spe.in tit.de teſta. in §. in primis in verſi.quid ſi duobus, q̃ allego in conſilio in primo fundamento,ɔcludat:& ſm ipſum vr̃,ꝙ non, qm̃ q̃uis Io.And.ibi loquatur, qñ verba appoſita in diuiſione ſunt plena,& prægnãtia,tñ Bar.in d.§.duo fratres in 8.q.qui loquitur, qñ in diuiſione eſſent appoſita uerba pleniora,& pinguiora, non vult per diuiſionem,& per hmõi uerba induci remiſſionẽ fideicommiſſi,niſi ſecuta alienatione bonorũ, quæ alienatio in caſu noſtro nõ fuit ſecuta,nec hoc præſupponitur,ergo non eſt dicendum, ꝙ dicatur remiſſum fideicommiſſum, q̃uis uerba prægnantia multum fuerint expreſſa,quia verba Ioã. And.ſimiliter debent intelligi,ſecuta, alienatione,prout colligiꝭ ex verbis Bar.& tunc quo ad alienata tm̃ dicetur remiſſum,& non quoad alia, ut eſt de mente Bart. ibi expreſsè,& ita ẽt intelligit D.Alex.ibi in 8. q. uerba Bar.cum hac diſtinctione,& in conſil.8. in 5. uol. in vi.col. ¶ Sed pro declaratione animaduertendum eſt,ꝙ Io.And.in d.addi.qui uoluit,fideicommiſſum eſſe remiſſum inter diuidentes,uoluit hoc, non diſtinguendo,an ſecuta fuerit alienatio,nec ne,ut ibi per eum,& hoc non eſt ex alio ſm D. Alex. in d. §. duo fratres in 15.col.ibi in ver.Pau.de Caſtr.hic dicit,niſi quia diuidentes vſi fuerunt uerbis multum prægnantibus,vcȝ,quia dictum fuerat à partibus,ꝙ promittebant ſtare diuiſioni, & ꝙ de rebus diuiſis in perpetuum alter ab altero non peteret aliqua ratione,uel iure,uel cã, quæ dici, uel excogitari poſſet de iure,vel de facto, qm̃ data ſcientia fideicommiſſi inter partes dr̃ per hmõi verba renunciatum fideicommiſſo,ſecus ſi ignoraſſent, & ita ſequitur Alex. ut dictum eſt; Et hæc verba ſunt pleniora, & pinguiora,& alterius importantiæ,q̃ ſint verba,quę refert Bar.in d.8.q.nã verba Io. And. poſſunt referri ad ius ẽt de futuro,item ſunt penitus diuerſa à uerbis,quæ ponit Bar. qui loquiꝭ altero de duobus modis,uel qñ in diuiſione ſolum dictũ fuiſſet, ꝙ unus fecit alterum,& alter alterum in dictis rebus procuratorẽ in rem ſuã, ita ut ammodo poſsit pro dictis rebus agere,& ſe tueri, & oĩa facere, quæ ipſe dñs ɔſtituens faceret,uel facere poſſet, ſi præſens intereſſet,uel ſolum dictum fuiſſet in diuiſione,ꝙ ipſi diuidentes conceſſerunt ad inuicem dictas res ad habendum,tenendum,vendendum,& alienandũ,&c. & ſic patet,ꝙ Bar.non loquiꝭ in terminis,in quibus loquitur Io.And.ac ẽt expreſsè Alex.& in minus in caſu nr̃o,in quo non ſolum fuerunt expreſſa uerba, quæ ponit Io.Andr.ſed ẽt uerba oĩa ſimul, q̃ ponit Bar.alternatiuè,& plura alia pinguiora,q̃ Bar.& Io. Andr.ɔſiderauerint. Et ideò dicendũ eſt,ꝙ in caſu noſtro data ſcientia fideicommiſſi,dicaꝭ remiſſum fideicom.indiſtinctè per ea,q̃ uoluit Io .And. & ſequiꝭ,& declarat Alex.in loco allegato,nõ aliter diſtinguendo, an ſecuta fuerit alienatio,nec ne, ꝓut ipſi nõ diſtinguunt;& ita ponderãdo uerba Io. An. & uerba D.Alex.infertur p̃dicta concluſio,non obſtantib.ijs,q̃ dicit Bar.in d.8. q. qui fundat dictũ ſuũ ſuper alijs uerbis poſitis in diuiſione penitus diuerſis à uerbis Io.Andr. ut ex p̃dictis colligiꝭ, & ex diuerſis non eſt bona illatio iurib.vulgarib. ¶ Tertio principaliter dubitatur,an doctr.Bar.in d.§.duo fratres in 6.q.eo mõ, quo illã induxi in ɔſilio, inferat
7 neceſſario.Et vr̃ primo aſpectu,ꝙ non,† qm̃ per illa verba,quib.partes inter ſe remiſerunt omne ius, qđ habent,uel habere ſperant,ſeu poſſunt in dictis bonis,de quib.loquiꝭ Bar.ibi,non dr̃,nec cenſeꝭ remiſſum ius fideicommiſsi condõnalis, et ꝙ de p̃ſenti non habebant,nec eis cõpetebat,quia in dubio dẽt intelligi de iure,ꝙ de p̃ſenti competebat, et ideò ſi tp̃e diuiſionis erant aliæ cauſæ,ex quib. ɔ̃hentes ſperebant in dictis bonis habere aliqđ ius de p̃ſenti ex ɔ̃ctibus aliquib. p̃cedentibus, illud ius intelligetur eſſe remiſſum,et non ius fideicõmiſsi, ꝙ dependet ex teſtõ,aut nulla alia cã apparebat,niſi ius fideicõmiſſi,& tunc iſtud ius dr̃ eſſe remiſſum,qm̃ p hmõi verba perinde eſt,ac ſi ſpãliter, & noĩatim illud ius fuiſſet expreſſum,arg.l.2.ff.de lib.& poſth.& iſta ſunt veriſſima,& notabilia ſm Bar.ibi,ſed in caſu noſtro tp̃e diuiſionis alia cã, q̃ fideicõmiſſi apparebat ex ɔ̃ctu alio,vcȝ ius emphyteoticum,ꝙ ius reſpiciebat oẽs diuidentes,vcȝ Bernardinum,D.Gabrielem, & Hieronymum,ergo iſtud ius ſolum dicetur eſſe remiſſum,& non ius fideicommiſſi, & ad propoſitũ facit ẽt id,quod uoluit Bal.in conſi.54.in 1.libro,in Chriſti nomine amen, in ciuitate Aſti &c.& cum hac diſtinctione,& declaratione,Bar. pertranſeunt doct.cõiter, ut ibi affirmat Alex. ¶ Contrarium tñ arbitror dicendum eſſe in caſu nr̃o per doctr.Bart. ibi, Primo quia in caſu noſtro facta fuit diuiſio nõ ſolum de bonis emphyteoticis, ſed ẽt expreſsè de alijs bonis allodialib.cõibus, vt conſtat ex diuiſione,unde clauſulę,& verba appoſita in inſtr̃o diuiſionis pariter,& expreſsè referuntur tàm ad bona alia allodialia,q̃ ad bona emphyteotica;& ideò q̃uis reſpectu bonorum emphyteuticorum illa verba gñalia poſſent referri,& ſic ſint referenda ad ius emphyteoticum, quod de præſenti cõpetebat tp̃e diuiſionis ex ɔ̃ctu præambulo per id,quod uoluit Bar. ibi, tñ reſpectu aliorum bonorum allodialium,q̃ erant ſubiecta fideicommiſſo,illa verba gñalia, quib. eſt remiſſum omne ius,non poſſunt referri, niſi ad ius fideicommiſſi,cum illud ſolum in illis bonis poſſet competere, & ideò cenſeꝭ ſpãliter, & noĩatim expreſſum,arg.d.l.2.ut uoluit Bar.in fine d.6.q.Ex quibus infertur, ꝙ in caſu noſtro per diuiſionẽ, & per verba remiſſionis appoſita in diuiſione in bonis emphyteuticis dr̃ remiſſum ius emphyteuticum,ut fatetur excellentiſſimus Iudex, item & in alijs bonis ius fideicommiſſi, quia quoad illa alia bona nulla alia cauſa apparebat ex aliquo ɔ̃ctu pręcedenti,nec aliud ius in illis bonis competere poterat,niſi ex cã fideicommiſſi per p̃dicta. ¶ Præterea ſi uerum eſt, ut fatetur præfatus D. Iudex ꝙ per hmõi uerba debeat cenſeri remiſſum ius emphyteuticum eccleſiaſticum,ſequitur,ꝙ ẽt dicetur remiſſum ius fideicommiſſi,qm̃ uerba apta ad remittendum ius fideicommiſſi,& quibus illud cenſetur remitti,& è ɔtra, apta ſunt ad remittendum ius emphyteuticum, & è ɔ̃,in hoc enim à pari procedunt,ut in terminis uoluit,& concludit Alexan.in d.§.duo fratres in 10.q. circa finem, & dixi in conſilio in ultimo dubio in fin.uerbis. ¶ Præterea & tertio Bart. in d.6.q.loquitur, quando in diuiſione ſunr poſita uerba, quæ ex interpretatione habent ſignificationem comprehendẽdi iura competentia de præſenti, & ex cauſa de præteritio, item etiam iura competentia de futuro,ut eſt uerbum ſperat; item uerbum poteſt, ut ibi per Bartol. & ſic quando ſunt uerba quæ poſſunt intelligi tàm de iure competenti de præſenti,

quàm de eo,quod põt competere de futuro , quia
in dubio, vt minus p̃iudicetur,fit interpretatio, ut
illa verba extẽdanť ad ius de p̃ſenti tantummõ , qa
difficilius p̃iudicať iuri de futuro , q̃ iuri de p̃ſenti,
arg.l.ſi ita ſcripſiſſet de leg.2. cum ſimilib. Sentit er-
go Bar.ibi, & ipſe hoc clarius voluit in alijs q̃onib.
& apparet verum eſſe ẽt ex ijs, q̃ dicta ſunt in conſi
lio,quod ſecus eſſet,qñ expreſsè,& per verba pręci-
ſa ꝯſtaret, ꝙ ipſæ partes voluiſſent remittere ius nõ
ſolum,ꝙ competit,& cõpetere põt de præſenti,ſed
ẽt de futuro, qm̃ in incertis , & non in certis locus
eſt coniecturis l.continuus §.cum ita ſtipultatus cũ
ibi not.ff.de verb.obl.¶ Præterea plures ſunt clauſu
læ ſolitæ apponi in diuiſionibus bonorum,quarum
aliquæ magis operanť remiſſionem fideicommiſſi,
q̃ aliæ,& ſi ſeparatim,& ſingulariter,& de per ſe ap-
ponantur in diuiſione , dubium eſt inter doctores ,
an dicať per illas remiſſum ius fideicommiſſi con-
ditionalis,vt colligiť per Bar.& doct.in d.§.duo fra
tres,qui loquuntur de clauſulis ſeparatis, & quæ de
per ſe,& ſingulariter fuerunt appoſitæ,vt non dicať
per illas remiſſum fideicommiſſum ; ſed qñ plures
clauſulæ ſimul fuiſſent expreſsæ,& ꝯiunctæ ut factũ
fuit in caſu noſtro,& ex tenore inſtr̃i colligitur, &
prout dictum fuit in conſilio , tunc abſq; dubio vr̃
dicendum, ꝙ per illas dicať remiſſum ius fideicom
miſſi,quia q̃ nõ proſunt ſingula,multa iuuant;& du
plex vinculũ magis ligat,& ſtringit c.1.de treuga, &
pace,auth.itaq; C.cõia de ſucceſſionibus,Bar.in l.1.
§. idem Cornelio ff. de q̃onib.Aliæ tñ̃ reſponſiones
magis ſtringunt.¶ Et ex prædictis maximè circa ſe-
cundam dubitationem infertur,non obſtantib. ijs,
quæ uoluit Bar.in d.8. q. an ſecuta fuerit alienatio ,
an non,ꝙ in terminis noſtris ſtantib. verbis copio-
sè poſitis,& pleniſſimis, de quibus in diuiſione iſta,
implicarentur ꝯ̃ria,& eſſent incompatibilia, vcꝫ, ꝙ
fideicommiſſaria non diceretur remiſſum,ſeu bo-
na diuiſa remanerẽt ſubiecta oneri fideicommiſſi ,
& ꝙ illa poſſent perpetuo alienari,& perpetuo poſ-
ſent tranſire ad eorum ſingulares ſucceſſores cum
ptãte,ꝙ illa poſſent tenere, & poſſidere pleno iure,
& perpetuo dicti ſucceſſores ſingulares vendere,&
in alium transferre,ut clariſſimè demonſtratum eſt
in conſilio ex mente iuriũ,& Bar.in d.8. q. loquitur
in alio caſu,& in valde diuerſis terminis,ut dictum
eſt ſupra.¶ Vltima difficultas iudicio meo nõ mul-
tum ſtringit,& potius perſuaſiua eſt, q̃ neceſſario ꝯ-
cludens,quia ſi vera eſſet, profectò nunq̃ diceretur
per diuiſionem ius fideicommiſſi remiſſum,niſi qñ
expreſsè hoc dictum fuiſſet , ne ſub inuolucro ver-
borum contingeret quẽ decipi:quod tñ̃ eſt falſum,
8 quia † vltra ꝙ fideicommiſſum dicatur remitti per
diuiſionem,qñ hoc fuit expreſſum,& de fideicom-
miſſo expreſſa mentio facta dr̃ ẽt remitti inter ha-
bentes notitiam de fideicommiſſo per verba gene
ralia,& p̃gnantia , & habentia expreſsè tractum de
futuro,abſq; ꝙ expreſsè ſit facta mentio de fideicõ
miſſo,ut in terminis,&apertiſſimè volũt Bar.&doc.
cõiter in d.§.duo fratres,& in alijs locis , de quibus
in conſilio,& tetigi ſupra : qm̃ ſcienti non infertur
fraus,nec dolus,nec iniuria ca.ſcienti de reg. iur.in
9 6.l.nemo ff.eo.tit.Dupliciter † em̃ fieri poteſt remiſ-
ſio fideicommiſſi,expreſsè, & tacitè iuxta quæ hñr
in l.cum proponas C.de pactis,& in l.de fideic.C.de
tranſact.expreſsè, qñ ſpecificè illi fuit renuntiatum
per pactum,ut in l.1.C.de pact. cum ſimil. tacitè ex
mente partium,q̃ colligiť ex verbis , & ex clauſulis
appoſitis in inſtr̃o diuiſionis inter habentes notitiã
fideicommiſſi iuxta not.per gl.in l.Paulo Callima-
cho §.j.ff.de leg.3.& latius in d.§.duo fratres per gl.
& docto.oẽs:& ceſſat p̃ſumptio doli , & fraudis in
terminis nr̃is ex eo,ꝙ partes habuerunt notitiam fi-
deicommiſſi,& per pactum conſenſerunt,ꝙ dicere
tur remiſſum,ſiue conſenſerint expreſsè, ſiue taci-
tè,ut ſupra,&eſt tex.in d.l.de fideic.& ibi gl.qui tex.
10 ẽt probat,ꝙ non minus † dr̃ renũciatum fideicom-
miſſo reciproco inter ſcientes ex eo,ꝙ alter ex fra-
tribus diuidentib.fuerit minor,& alter maior,ut eſt
text.ibi,& per Alex.in d. §. duo fratres in 13. & 21.
col.qñ verò fideicommiſſum non eſſet reciprocũ,
tunc benè ex eo, ꝙ maior grauatus fuerit reſtitue-
re minori, in dubio per diuiſionem ẽt gñalem non
p̃ſumitur renunciatũ fideicommiſſo futuro , & ita
loquitur Bar.in d.§.duo fratres in fi.2. q.¶ Præterea
in caſu,quo minor ætas habeat aliquid operari, dẽt
intelligi de minori ætate non reſpectu curſus tp̃is,
& annorum,& ſic ad dr̃iam alterius fratris,qui eſſet
maior natu,ſed de minori ætate legitima,vcꝫ vigin
tiquinq; annorum iuxta tex.cum ibi not. in c.in p̃-
ſentia extra de proba.& in l.fi.C.de his, qui veniam
ætatis impetrauerunt, alioquin nunq̃ inter fratres
diuidentes cenſereť remiſſum fideicõmiſſum per
quaſcunq; clauſulas,cum magis cõiter inter fratres
alius ſit maior natu, alius minor natu : in caſu autẽ
nr̃o oẽs erant legitimæ ætatis,vcꝫ maioris 25.annis,
quia Bernardinus minor natu agebat annũ trigeſi-
mum.Plura ẽt poſſent pro reſolutione obiectorum
excogitari,quæ prætermitto, & illa remitto prudẽ-
tiæ excellentiſſimi domini Iudicis , itẽ quia reſolu-
tio põt colligi ex ijs,quæ aliàs plenè ſcripta fuerunt
in ꝯſilio præcedenti ſuper hac materia edito . L.D.

SVMMARIVM.

1 *Fideicommiſſi renunciatio in diuiſione importatur per clauſu-*
las ualdè prægnantes , & non per appoſitas ſimpliciter , &
quodammodo vulgari .
2 *Fideicommiſſi reciproci renunciatio in diuiſione ex quibus non*
præſumatur.
3 *Mater relicta à filio vſufructuaria omnium bonorum non po-*
teſt & vſumfructum conſequi,& velle legitimam in bonis fi-
lij detrahere,ſed altero contenta eſſe debet .
4 *Mater,extante patruo, ſecundum ſtatuta Bononiæ nullam po-*
teſt habere legitimam in bonis filij , ſed ſolum vſumfructum
certæ partis bonorum,& ita ſæpius fuit iudicatum .

EPITOME.

FIdeicommiſſo reciproco non eſſe renunciatũ
per clauſulas ſimpliciter,& quodãmodo vul-
gari appoſitas,& quando veriſimile eſt in uno ex di
uidentibus tantum fideicommiſſum locum eſſe ha
biturum,& in alio non,hic demonſtratur.

CONSILIVM CXXXII.

CASVS, de quo nunc agitur,tàm egregiè
fuit ab eximio domino aduocato diſcuſ-
ſus,ut nec ſuppletioni,nec additioni locus
videať;& ideò de ſubſcriptione, & appro-
batione corũ,quæ ab ipſo deducta fuerunt, requiſi-
tus breuiter hæc pauca dicere uolui ſolũ,ne ad hãc
rẽ illotis,ut aiunt,pedib. acceſſiſſe videar : Primum
itaq; , an locus fuerit fideicommiſſo facto in teſtõ
M.D.Hyppoliti per obitũ D.Claudij,qui ſine liberis
deceſſit,res clara eſt, cũ euenerit caſus fideicõmiſſi
à teſtatore expreſſus, & propterea dñs eques Boni-
facius eſt admittendus , ut in c.in præſentia de pro-
bat.c.Raynutius de teſta.& l.ex facto ff.ad treb.Nec
aliquo pacto dicendum eſt illi fideicommiſſo fuiſ-
ſe renunciatum per diuiſionem inter ipſum D.Clau
dium,& D.Bonifacium diebus elapſis factam,quia
1 etſi fideicommiſſi ſcientiam habuerint,† nõ tamen